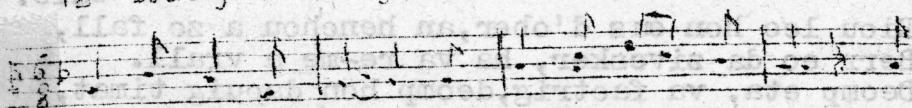
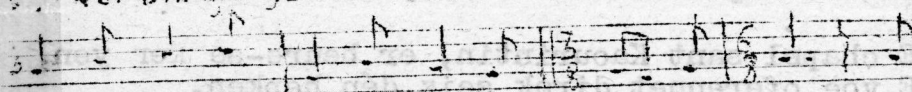

Labousig o ni-jal di-war lein ar menez, Le

war d'in-me ganez Petra 'zo a nevez ma

klevan-me du-hont en oabl eun hirvoud bras ha

kleier ar menez dre holl o seni glaz.

Labousig, o nijal diwar lein ar menez,
Lavar d'in-me; ganez petra 'zo a nevez?
Ma klevan-me du-hont, en oabl, eun hirvoud bras,
ha kleier ar menez dre holl o seni glaz?

Ma klevan-me hirio e-lec'h kleier sklintin,
Ar glaz o seni forz deiz gouel sanr Kaourintin,
Petra 'zo a nevez war lein Menez-Are?
Lavar d'in, labousig, ô lavar hep dale."

Ma klevvez o sevel, du-hont a-us d'ar reo,
Kañvou an tri gloc'hig e chapelig Koatkeo;
Ma tregern ar menez gant hirvoud ar c'hleier,
Kañv bras a zo hirio e bro ar brugeier.

An hirvoud a glevez eo da Vreiz o leñva,
O leñva d'eur beleg, he difennour gwella.
Maro 'n Aotrou Perrot, ar Breizad kalonek,
Abostol Feiz ha Breiz, Mignon ar brezoneg.

Evel eun oanig mat gant eur bleiz kounnaret,
Aotrou person Skrignag, siouaz! 'zo bet lazet.
Merzeriet didruez, hep eun déen d'e zikour,
Nemet eur bugel kêz, nemet eur paotrig paour.

D'an daouzek a gerzu, abred diouz ar mintin
D'e vasikod bihan, war hent sant Kaourintin
Aotrou Person Skrignag, laouen a lavare:
"Va faotrig, hir an hent! Mall-mall eo d'eomp
bale.

Diou leo hon eus d'ober, an henchou a zo fall,
Berr eo da zivesker, ha va re-me a vrall.
Deomp eta, va faotrig, deomp hon daouig timat,
Pe er chapel du-hont e vimp re ziwezat".

E chapel sant Kaourintin, er beure-se ker yen,
E voe oferennet dirak seiz dén hepken.
Ar person glac'haret ha rannet e galon:
"Doue mat! emezañ, truez! truez warnon!"

Truez am eus ouzoc'h, va farrezioniz ker,
E chomfe c'h-c'hwil bouzar ha dizeblant er gêr,
P'emañ ar brezel kriz, evel eur mor diroll,
O venna goueledi ha flastra ar bed holl.

Ha ne welit-hu ket, emañ hirio an deiz,
Ar maro hag ar spont o plava war hor Breiz?
Setu ma lavaran eo mall d'ar gristenien,
Pedi ha pedi start en-dro d'o beleien.

Pedi ha pedi start 'vit an dud-se, zokén,
Hag a venn hor flastra evel torfetourien.
Ma plijo gant Doue o dizalla, eun deiz,
Ma lugerno, dre holl, heol benniget ar feiz."

Goude eur bedenn c'houek da bearon Bro-Gerne,
Bremañ, warzu ar gêr, dinec'h-kaer e kerze,
Ar c'hurust 'n eur c'hoari, ar beleg 'n eur bedi.
Warno 'us d'ar menez, eun heol ruz o skedi.

Eun heol ruz a skede en en eun oabl morlivet,
A-zioc'h meneziou rouz, skornet ha skarnilet.
Ha war hent ar beleg, an "Ave" a fuilhe,
Ha Gwerzhed vat Koatkeo, laouen, o c'hutuilhe.

Hag e weled neuze, dre ar parkou, a-dreuz,
Eun dén iskis o vont, o heda an hent kleuz,
Evel eul labous preiz, a blavo eus ar vann,
War eun evnig dinoaz, souchet e-skeud al lamm.

Hag ar beleg santel a lavaras neuze:
"Va faotrig, deus amañ, ma klevi ganin-me:
Hirio 'z eus trizek vloaz m'emaon er barrez-mañ.
Ofern sant Kaourintin voe va ofern genta".

A-vec'h ma voe gantañ e gomz peurlavaret,
Diwar ar c'hleuz, er c'harz, eun tenn a zo tarzet
Met an Aotrou Person n'en devoe droug ebet:
"Petra 'zo! emezañ, hag heñ dinec'h bepred.

Kerkent hag ar gomz-se, eun eil tenn a fuc'has,
Hag ar beleg santel, war an hent a ruilhas,
E benn treuz didreuzet hag e wad o redek.
O welet kemend-all ar c'hurust 'zo semplet.

Piou en dije kredet e ve kavet e Breiz,
Eur muntrer ken fallakr, eun torfetour, eur bleiz,
Da daga evel-se, e kuz, eur beleg paour,
Eun dén ken direbech, eur breizad kalon-aour!

Gwir Vreiziz, d'an daoulin, rak me 'wel o skedi,
Kribennou an Are: an Neñv o tigeri!
Gwerc'hez dinamm Koatkeo hag holl sent Breiz-Izel
A zo o kuruni o servicher fidel.

Dirak korf ar stourmer diskaret 'kreiz e vrud,
Eus pevar c'horn hor Breiz e tired eur bern tud.
E-pad tri devez leun, Breiz a-bez o leñva,
A c'houlenn digantañ eun ali diweza.

War zremm ar Breizad koz, war e dal roufennet,
peoc'h kañvus ar maro, bremañ 'zo dsikennet.
Ha kent diskenn er bez, mignoned a bep bro,
A lavaro d'ezañ o c'houeka kenavo.

Kenavo tad karet, n'ho kwelimp mui er bed,
Digor frank ho kalon ha dor ho ti bepred.
Met eus barr an Neñvou, c'hwi a reno bremañ,
Ho tiskibien feal war henchou ar bed-mañ.

Ha kaer en do ar bez kuzat ho korf maro,
An eñvor ac'hanoc'h birviken ne varvo.
Keit ha ma vevo Breiz, c'hwi 'vezo enoret,
Meulet, doujet, karet, gant an holl Vretoned.

D'ar bemzek a Gerzu, e Koatkeo, en deiz-se,
Ne oa ket eur Breizad nag eun den na ouelje.
Ronan, Divi, Gwenael, an tri gloc'hig zoken,
A strinke truezus o c'hlemm en avêl yén.

A-us d'ar prajou glêb, hiboud an doureier
A veské o hirvoud gant kafvou ar c'hleier,
Hag an evnedigou war ar gwez diskabell
A fistilhe klemmus tro-war-dro d'ar chapel.

Ha te turzunell goant hag a gane bep bloaz,
Da geñver hanter-eost, ha kana a ri c'hoaz?
Mantret holl e chomez, kludet uhel er gwez,
Hag oc'houlenn perak e tigoror eur bez.

An arched a welez mantellet war ar reo,
A zo ennañ kousket diazeour Koatkeo,
Hag a c'houezas buhez, el lec'h-mañ ken disti
En enor d'ar Werc'hez Rouanez vat hor bro.

Goulennet en doa bet beza beziat amañ,
Ma tigouezfe gantañ mervel er barrez-mañ.
Ha marvet eo siouaz! Drouklazet 'kreiz an her
Ha merzer eo marvet evel ma varv ar sent.

Aotrou Perrot karet, kouskit dinec'h e peoc'h
E skeud ar chapel-mañ ken kaer savet ganeoc'h
Breiziz, war ho roudou, a-vagad a gerzo;
Ho puhez, ho maro, bepred o c'hennerzo.

Pa vo diouz dremm ar bed tec'het an arne du;
Pa vo heol flamm ar peoc'h o skedi a bep tu.
Bretoned a vil vern, amañ a ziredo,
Hag enno, da viken, hoc'h eñvor a vevo.

Laouenanig Breiz.